

Svampar i Södermanlands län

HANS RYDBERG

En databas över Sörmlands storsvampar är under uppbyggnad. Jag har startat arbetet på eget initiativ och ajourför nu denna databas med alla svampfynd som jag bedömer som pålitliga och kommer till min kännedom. Projektet har delvis finansierats med medel från Botaniska Sällskapets fonder.

Det område som omfattas är i princip Södermanlands län samt Vårdinge socken i Stockholms län. Ytterligare 16 socknar i Stockholms län, dvs de som ingår i Botkyrka, Salems och Södertälje kommuner, har inventerats och sammanställts i ett tidigare skede (Iseborg & Jaederfeldt 1994). Uppgifter från detta område ingår inte i databasen. Dessa lagras hos Södertälje Svampklubb.

Hittills har cirka 45 000 fynd registrerats. För varje fynd har artnamn (latinskt + svenskt), socken, ekonomiskt kartblad, geografisk lokal, årtal och namn på den som gjort fyndet noterats. För vissa observationer anges dessutom uppgifter om belägg, rödlistekategori (inkl. S för signalart, R för raritet), substrat/naturtyp, GPS-kod, vem som artbestämt svampen samt utrymme för ytterligare information. De geografiska lokalerna har ofta namnet på ett område med definierad avgränsning, t.ex. en ö, en namngiven mosse, en park namngiven efter gården, ett naturreservat, ett Natura 2000-område, biotopskyddsområde eller namngiven plats i någon naturinventering. I större

områden följer efter områdesnamnet ofta en precisering, t.ex. Vilsta naturreservat – 300 m S om skidbacken. För rödlistade arter anges kod enligt Rikets nät. De geografiska lokalnamnen gör det möjligt att sammanställa artlistor för speciella områden, t.ex. naturreservat.

Materialet består dels av rena fältanteckningar dels av publicerat material som inventeringsrapporter, uppgifter från ArtDatabanken, artiklar i Jordstjärnan och andra tidskrifter. Museimaterial eller äldre litteratur har inte gått igenom, vilket innebär att det finns sparsamt med uppgifter från tiden före 1970. Orsaken är att databasen främst skall tjäna den aktuella naturvårdens önskemål att få uppgifter om var det finns ovanliga arter men också kunna ge svar på hur vanliga eller ovanliga arterna är inom länet i nutid. Förändringarna i svamparnas miljöer har troligen varit rätt omfattande under 1900-talet och många av de äldre lokalerna är sannolikt ett minne blott. Dessutom kan inte äldre uppgifter användas för att spegla förändringar i svamparnas numerär eftersom det finns så få insamlingar från Sörmland före 1970. För rödlistade arter har dock sådana fynd registrerats.

Det finns således starka skäl att inte aktivt söka gamla uppgifter om Sörmlands svampflora. Målet är inte heller att skapa en ny landskapsflora över storsvampar, den skall främst ge ökad kunskap om vilka arter som förekommer i Sörmland och hur ofta

de observeras. Den senare uppgiften är nog så viktig om man i framtiden vill ha en överblick av svamparnas vanlighet under årtiondena kring sekelskiftet 2000.

I databasen har samtliga svampfynd registrerats – det gäller allt från kantareller till mm-stora skålsvampar! Inventeringarna är i högsta grad osystematiska – jag har än så länge inga ambitioner att få en jämn geografisk täckning över länet. Svampar på lokaler som återbesöks registreras på nytt, särskilt om det är många år mellan besöken – det är intressant att veta att svamparna finns kvar! Databasen uppdateras regelbundet, senast i november 2004.

Statistik över svampars vanlighet, dvs hur ofta de rapporterats, går lätt att ta fram. Det är dock viktigt att tolka statistiken på ett riktigt sätt.

Vid inventeringar registreras i regel bara fruktkroppar. Det finns arter som i naturen är vanliga i vegetativ fas (som mycel) men kanske aldrig bildar fruktkroppar. Dessa kommer så gott som aldrig in i databasen. Arter med perenna fruktkroppar, främst tickor, blir överrepresenterade liksom arter med långlivade fruktkroppar. Svampar med snabbt förgängliga fruktkroppar blir då naturligtvis mer förbisedda.

Eftersom rikmarkslokaler och naturskogar i genomsnitt besöks oftare än triviala biotoper kommer en del krävande arter liksom många vedlevande svampar att bli överrepresenterade. Exempelvis är Skogsvårdsstyrelsens resultat av nyckelbiotopinventeringen inmatat, vilket gör att antalet lokaler för arter som barkticka, ullticka,

hasselticka och tallticka blir förhållandevis stort. Dessa arter är samtliga sällsynta utanför nyckelbiotoperna!

Vilka svampar är då underrepresenterade i databasen?

Det gäller främst svårbestämda arter ur olika släkten såsom *Cortinarius* (spindlingar), *Russula* (kremlor), *Inocybe* (trådingar), olika skinnsvampar samt flertalet sporsäcksvampar av vilka huvuddelen bildar skålar eller svarta prickar på döda eller döende växtdelar. Det finns också många små, dystert färgade hattsvampar som är svåra att bestämma i fält och därför blir förbigångna vid kortare fältbesök. Att dessa arter till stor del hoppats över beror inte enbart på att de är svårbestämda. Det finns ofta inte tid att ägna kvällen åt att bestämma dessa svampar, något som ibland kan vara mycket tidsödande. Därför blir svampar som är svåra att sätta namn på i fält mer sällan noterade.

Vissa svampar bildar fruktkroppar på våren och noteras därför sällan, liksom arter som på grund av ett undangömt växtsätt undgår uppmärksamhet. Exempelvis växer

Trametes ochracea - zonticka.
Foto: Hans Rydberg

en mycket stor del av vedsvamparna på undersidan av liggande stammar och grenar och man kan kanske behöva lyfta på och syna ett 100-tal sådana bara för att få tag på en vanlig art. Denna tidsödande metod hinns inte med annat än i vissa områden.

Databasen omfattar storsvampar och myxomyceter (slemsvampar). Slemsvamparna är trots namnet inte svampar men har av tradition samlats in och noterats av mykologer. De är emellertid ganska få till antalet, om än i många fall iögonfallande och uppseendeväckande genom sina färgglada plasmodier. Småsvampar (fruktkroppar < 1mm) har bara i undantagsfall antecknats, t.ex. då de visar karaktäristiska bildningar som björkens häckkvastsvamp. Parasiter på gröna växter, t.ex. olika rotsvampar, har också antecknats då de kunnat bestämmas i fält.

Hur ser då framtiden ut? Så länge mitt intresse för svamparna består kommer jag att fortsätta uppdatera databasen. Med ca 5000 nya uppgifter per år kan denna om ca 10 år vara uppe i ca 100 000 poster – under förutsättning att inflödet av uppgifter är ungefär på dagens nivå. På sikt kommer materialet efter en omfattande geografisk

bearbetning att läggas in i artportalen för svampar. En inledande kontakt har tagits med ArtDatabanken i detta avseende. När inmatningen är klar, vilket nog kommer att dröja minst ett par år, kommer vi få en aktuell utbredningsbild av i stort sett alla arter i Södermanlands län.

Efter denna inledning vill jag med två exempel visa vad materialet kan användas till. Det ena är en statistisk bearbetning av data, det andra är en presentation av en artgrupp som alla känner till, nämligen sopparna!

Exempel på statistik

I tabell 1 redovisas arter med minst 200 inrapporterade fynd. Av de 32 arterna är inte mindre än 27 vedsvampar. De har prioriterats i många naturvårdsundersökningar och är därför överrepresenterade. Många av dem går att se även under torra år. Dessutom är många vedsvampar, främst tickor, fleråriga och växer året runt. En del inventeringar har gjorts på vintern och då är det bara vedsvampar som går att hitta. Samtidigt skall sägas att många vedsvampar, som fnösk- och klibbticka, verkligen är mycket vanliga i vår natur och faller lätt i ögonen

<i>Fomes fomentarius</i>	Fnöschticka	807	<i>Stereum hirsutum</i>	Raggskinn	254
<i>Fomitopsis pinicola</i>	Klibbticka	663	<i>Cantharellus cibarius</i>	Kantarell	253
<i>Tricaptum abietinum</i>	Violticka	564	<i>Leccinum scabrum</i>	Björksopp	252
<i>Piptoporus betulinus</i>	Björkticka	541	<i>Dichomitus campestris</i>	Hasselicka	242
<i>Stereum rugosum</i>	Styvskinn	528	<i>Diatrype stigma</i>	Slättnästing	241
<i>Phellinus tremulae</i>	Aspticka	503	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	Ullticka	236
<i>Phellinus pini</i>	Tallticka	486	<i>Oxyporus corticola</i>	Barkticka	233
<i>Vuilleminia comedens</i>	Frätskinn	445	<i>Paxillus involutus</i>	Pluggskivling	232
<i>Inonotus radiatus</i>	Alticka	416	<i>Russula foetens</i>	Stinkkremla	229
<i>Trametes ochracea</i>	Zonticka	389	<i>Hypoxylon multifforme</i>	Björkdyna	226
<i>Ganoderma applanatum</i>	Platticka	329	<i>Exidia glandulosa</i>	Vårtrös	224
<i>Hymenochaete tabacina</i>	Kantöra	328	<i>Armillaria mellea coll.</i>	Honungsskivling	221
<i>Phellinus punctatus</i>	Kuddticka	282	<i>Boletus edulis</i>	Karl Johan	221
<i>Amanita muscaria</i>	Röd flugsvamp	277	<i>Daedalea quercina</i>	Korkmussling	216
<i>Antrodia serialis</i>	Rödtticka	261	<i>Mycena galericulata</i>	Rynkhätta	212
<i>Phellinus igniarius</i>	Eldticka	256	<i>Eutypa sparsa</i>	Aspnästing	200

Tabell 1: Arter med minst 200 fynd.

vid vandring i vilken skog som helst. Bland skivlingar är röd flugsvamp mest rapporterad, därefter kantarell, björksopp, pluggskivling och stinkkremla. Noterbart är också att taltickan, som nummer 7 i ovanstående sammanställning, är en signalart för mycket gamla tallar. Artens höga placering beror på att den är mycket eftersökt i den typen av miljöer.

Antalet registrerade arter från Sörmland är drygt 1 800. Av dessa arter är inte mindre än 400 bara kända från en lokal. Alla dessa är dock inte sällsynta. Många av dem är svåra att känna igen och har bestämts av en specialist på den grupp de tillhör. En skinnsvamp som insamlats slumpvis från ett område och bestämts till en art som aldrig tidigare noterats i Sörmland kan mycket väl vara vanlig. De 400 arterna består dock till övervägande delen av rariteter.

Rapporter finns från 92 socknar, vilket innebär att alla socknar inom området är representerade. Vilka socknar som har flest svampfynd framgår av tabell 2.

Länet är ganska jämnt inventerat med toppar i väster (Julita, Västra Vingåker) samt i östra Sörmland (Frustuna-Kattnäs, Björnlunda, Gryt). Sämst inventerade är målarsocknarna, vilket har att göra med att de är förhållandevis små och till stor del består av jordbruksmark.

Artantalet per socken (se tabell 3) är i stort sett proportionellt till antalet fynd. Inte helt överraskande hittar man fler arter ju mer man inventerar. Områden i socknar

Västra Vingåker	2346
Gryt	1974
Julita	1831
Frustuna-Kattnäs	1658
Trosa-Vagnhärad	1635
Stora Malm	1516
Floda	1362
Jäder	1320
Nicolai	1293
Svärta	1178
Björnlunda	980
Flen	973
Hyltinge	969
Bälinge	913
Helgona	890
Björkvik	868
Kloster	814
Helgesta	793
Lästringe	786
Sködinge	751

Tabell 2: Socknar med flest svampfynd

som varit föremål för mer noggranna undersökningar höjer antalet i socknen betydligt eftersom många annars svårupptäckta arter då noteras.

När i tiden har svampfynd rapporterats? Det kan vara intressant att ordna uppgifterna årsvis:

1984	336	1995	1127
1985	1005	1996	1177
1986	2157	1997	1794
1987	63	1998	3218
1988	308	1999	1723
1989	45	2000	6755
1990	550	2001	4789
1991	297	2002	3914
1992	1232	2003	6044
1993	1297	2004	4900
1994	808		

En ökad aktivitet, framför allt från 1997 och framåt, kan noteras. Siffran för 2004

Västra Vingåker	871	Trosa-Vagnhärad	566
Gryt	722	Stora Malm	551
Svärta	614	Hyltinge	512
Julita	595	Björnlunda	470
Frustuna-Kattnäs	595	Jäder	469

Tabell 3: Socknar med flest rapporterade arter.

uppgår säkert till minst 6000. Där har jag inte fått in alla observationer. 1994 och 1999 var dåliga svampår, vilket tydligt syns i sammanställningen, medan år 2000 var ett mycket gott år. Även 1990 var ett mycket bra svampår – men då var aktiviteten i landskapet ganska låg – endast 550 uppgifter, varav över 300 från ett enda område! Redovisningen upptar som regel nutida fynd. Bara 390 av databasens ca 45 000 uppgifter är från tiden före 1960.

Vilka är det då som rapporterat? Huvuddelen av rapporterna kommer från Dan Olofsson, Bo Karlsson och undertecknad. Antalet rapportörer är däremot högt, inte mindre än 290. Många har bara rapporterat enstaka fynd – så är siffran för personer med en enda uppgift inte mindre än 139. Flertalet är tillfälliga rapportörer som konsulterat mig och andra för att visa en ”kons-tig” svamp. Flitigast bland rapportörerna är:

Hans Rydberg	16375
Dan Olofsson	13750
Bo Karlsson	8681
Hans-Göran Toresson	904
Å. Strid m.fl. (SMF:s exk.)	613
Lars Ekqvist	379
Stig Jacobsson	376
Klas Jaederfeldt	311
Bo Westman	280
Rickard Sellberg	271

Siffran för Dan Olofsson bör justeras uppåt eftersom han ännu inte lämnat in 2004 års fynd. Åke Strids uppgifter härrör i huvudsak från Svenska Mykologiska Föreningens exkursionsdagar 1985 och Stig Jacobssons från en inventeringsvecka i Skog & Ungdoms regi 1986.

Hur är det då med de rödlistade arterna? Rapporterna fördelar sig enligt tabellen upp-till till höger.

Siffrorna anger antalet fynd. Totalt innebär det 1 579 fynd av rödlistade arter, 2 993

CR	6	S	2993
EN	33	R1	317
VU	260	R2	320
NT	1241	R3	255
DD	39		

fynd av signalarter och 892 fynd av arter som är så sällsynta att de inom området bara återfunnits på högst tre lokaler (R1 = en känd lokal, R2 = två kända lokaler etc). Genom att arterna i databasen förses med en raritetsbeteckning går det lätt att genom framsortering av inventerade lokaler göra en kvalitetsbedömning av svamplokals mykologiska naturvärde.

Var finns då de här sällsynta arterna? En lista nedan visar i vilka socknar vi har de flesta fynden av rödlistade arter, signalarter och R-arter.

Gryt	283
Trosa-Vagnhärad	218
Västra Vingåker	198
Frustuna-Kattnäs	196
Stora Malm	176
Julita	172
Svärta	172
Bälinge	167
Hyltinge	163
Helgesta	153
Björnlunda	133
Vårdinge	127
Strängnäs	115
Flen	109
Jäder	109
Floda	108
Åker	107

Även om socknar med många nyckelbiotoper är rikt företrädda är det tydligt att välinventerade socknar också har fler sällsynta arter noterade. Ett exempel är Västra Vingåkers socken som är fattig på naturskogar men ändå ligger bland de främsta.

För att slutligen visa hur kunskapsläget är kommer jag visa exempel från en för oss alla välkänd svampgrupp, nämligen sopparna. De är representerade med 37 arter i Södermanlands län.

Soppar i Södermanlands län

(namnsättning enl. Hansen & Knudsen 1992)

Boletus badius - BRUNSOPP

Växer i barrskog, i regel med tall, vanlig, men oftast enstaka, 130 fynd.

Boletus edulis - STENSOPP, KARL JOHAN

Överallt i skog, mest i barrskogar och hagmarker, mycket allmän, 221 fynd, vissa år talrik och då ofta förstörd av en parasitsvamp, gul svampsnyltning.

Boletus fechtneri - SOMMARSOPP

Mycket sällsynt under ek. **Hyltinge** Sparreholms ekhagar 1980 (IHO, foto), 1996 (S), 2000, 2002 (KJA). Rödlistad – sårbar (VU).

Boletus luridus - ELDSOPP

Sällsynt, mest i parker och ädellövskog. Bälinge Stäksö 2001 (HGT) **Gillberga** Lövön 2001 (DOL) **Hyltinge** Sparreholms ekhagar 2000 (HRY) **Julita** Kyrkan 1998 (DOL) **Stora Malm** Eriksbergs slottspark 1986 (SJA) **Strängnäs** Gorsingelund 2004 (SSK) **Trosa-Vagnhärad** Lövsta 1985 (anon), Stensunds folkhögskola 1998 (SJO) **Tumbo** Mellan Österby och Askholmen 1992 (BHE).

Boletus luridiformis - BLODSOPP

Växer mest i hagmarker med ek, i lövskogar etc, gärna på kalkrik mark, mindre allmän, 19 fynd, mest längs kusten och i Mälaramrådet.

Boletus pascuus - RUTSOPP

Mest i lövskog med ek, ibland också i hagar, mindre allmän, 30 fynd.

Boletus pinophilus - RÖDBRUN STENSOPP

Lik Karl-Johan men med mörkt rödbrun hatt och rödbruna porer. Arten växer ofta på tallhedar, på mager mark, sällsynt – endast 9 fynd, men sannolikt betydligt vanligare i tallskog längs våra åsar, där svampfloran är dåligt undersökt.

Boletus porosporus - FALSK RUTSOPP

Växer i lövskog och i örtrik granskog, mindre allmän, 17 fynd.

Boletus queletii - FLAMSOPP

Mycket sällsynt i lövskog. **Vallby** ca 1 km SSO om Kolstahatt 1990-91 (BHE). Rödlistad – starkt hotad (EN).

Boletus radicans - ROTSOPP

Mycket sällsynt i ekhagar. **Hyltinge** Sparreholms ekhagar 1997 (KJA) **Trosa-Vagnhärad** 500 m NV om Stensund 1993 (AKA). Tullgarn-Västerängen 2001 (HGT), 2004 (HRY) **Strängnäs** Gorsingeholm, Ekbacken 2001, 2004 (HRY).

Rödlistad – sårbar (VU).

Boletus reticulatus - FINLUDEN STENSOPP

Växer i lövskog och hagmarker. Bildar oftast mykorrhiza med ek. Lik Karl-Johan men med ljusare, finluden hatt, täml.allmän, 31 fynd.

Boletus rubellus - RÖDSOPP

Sällsynt i lövlundar och ekhagar. **Bälinge** Stäksö 2001 (HGT) **Gryt** Ånhammarsnåset 2001 (HRY) **Hyltinge** Sparreholms ekhagar 1996 (MJA), 2000 (HRY), 2001 (KJA) **Julita** Tåkenön 1993 (HRY), 2001 (DOL) **Kloster** Vilsta NR i Skjulsta äng 2003 (HRY) **Strängnäs** Gorsingeholm Ekbacken 2001 (HRY) **Vadsbro** 350 m VSV om Brahelund (BKA).

Boletus suspectus (syn. *B. impolitus*) - BLEKSOPP

Sällsynt i parker eller lövhagar med ek. **Barva** strax S om Örsundsbron 2001 (LEK) **Eskilstuna** Djurgården 1985 (IHO) **Hyltinge** Sparreholms ekhagar 1996 (KJA S) **Vallby** ca 1 km SSO om Kolstahatt 1991 (BHE). Rödlistad – sårbar (VU).

Boletus subtomentosus - SAMMETSSOPP

Växer i alla typer av skog, även i hagmarker och betesmarker, allmän, 135 fynd.

Chalciporus piperatus - PEPPARSOPP

Växer med olika löv- och barrträd, enstaka i skog, allmän, 76 fynd.

Gyrodon lividus - ALSOPP

Växer i alkärr, täml.sällsynt, 11 fynd.

Leccinum aurantiacum (syn. *L. rufum*) - ASPSOPP

Växer med asp i hagar, skogsbryn och i lövskogar, mycket allmän, 149 fynd.

Leccinum decipiens - FALSK ASPSOPP

Mycket sällsynt. Saknas i Hansen & Knudsen (1994), men upptagen bl.a. i Nylén 2000. Av vissa författare endast tolkad som en form av brun aspopp. Frustuna-Kattnäs Eks norrskog vid gammal asp i granskog 2003 (HRY), möjligen förbisedd.

Leccinum duriusculum - BRUN ASPSOPP

Sällsynt under asp, möjligen förbisedd. **Björnlunda** 500 m NO om Ökna 2004 (HRY) **Bälinge** Grinda-Skyle 2004 (HRY) **Lästringe** Norrby sågravin 1992 (DOL) **Österåker** 300 m ONO om krokan 1997 (DOL).

Leccinum niveum (syn. *L. holopus*) - KÄRRSOPP

Växer i vitmosstorv i myrar, skogskärr, sumpskogar etc, tämligen allmän, 49 fynd.

Leccinum percardidum - BLEK BJÖRSOPP

Mycket sällsynt under björk Vårdinge Trönsjön 1990 (KJA).

Leccinum piceinum - GRANSOPP

Sällsynt intill gran i skogar. **Floda** Vallmon 1999 (DOL) **Kloster** Vilsta NR i bäckdal O om Skjulstaberget 2003 (HRY) **Stora Malm** SSO om Lilla Markstugan 2000 (DOL).

Leccinum pseudoscabrum - HASSELSOPP

Förekommer i ädellövskogar, hassellundar och hasselrika hagmarker, ofta i indidrika samlingar, mindre allmän, 20 fynd.

Leccinum quercinum - EKSOPP

Under ek i hagmarker och lövskogar, täml.sällsynt, 11 fynd.

Leccinum roseofractum - RODNANDE STRÄVSOPP

Mycket sällsynt i ek-hassellund. **Strängnäs** Gorsingelund 2004 (SSK).

Leccinum rufum - ASPSOPP

Växer med asp i hagar, skogsbryn och i lövskogar, mycket allmän, 149 fynd.

Leccinum scabrum - BJÖRSOPP

Växer med björk i skog och hagar, mycket allmän, 252 fynd.

Leccinum tessellatum (syn. *L. crocipodium*) - GUL STRÄVSOPP

Lövskogar ofta med ek och hassel, sällsynt **Eskilstuna** Djurgården 1972 (LHJ), 1984 (STÖ) **Hyltinge** Sparreholms ekhagar 1998 (MJA S), 2002 (KJA) **Mellösa** Holmtorp 1985 (GLU S). **Årdala** Djurön 2004 (BKA). Rödlisad – sårbar (VU).

Leccinum varicolor - FLÄCKSOPP

Växer intill björk vid skogskärr, i sumpskogar etc, mindre allmän, 18 fynd, men sannolikt förbisedd.

Boletus radicans - rotsopp
Foto: Hans Rydberg

Leccinum versipelle - TEGELSOPP

Växer intill björk, främst i öppna skogar och hagmarker, skogsbryn etc, allmän, 103 fynd.

Leccinum vulpinum - RÄVSOPP

Växer intill tall i barrskogar och på hällmarker, täml.sällsynt, 13 fynd.

Suillus bovinus - ÖRSOPP

Växer med tall i magra hällmarksskogar, åsskogar och på hedar, ofta i stora samlingar, allmän, 70 fynd, men troligen kraftigt underrepresenterad, då magra tallmarker inte inventerats i samma omfattning som andra skogar.

Suillus flavidus - SLEMSOPP

Sällsynt i sumpskogar och mossekanter. Gryt Putbergsreservatet 2000 (HGT) Jäder Nysslingen i alkärr 1986 (HRY) Länna Stampmossen 1985 (ÅST), 1999 (HRY) Strängnäs Gorsingelund 2001 (SSK) Trosa-Vagnhärad Krämö i mossekant 2000 (HRY) Vårdinge Stora Alsjön 1986 (KJA).

Suillus granulatus - GRYNSOPP

Växer med tall i skogar, hagmarker, längs vägkanter o dyl., allmän, 57 fynd – ofta i mycket stora samlingar.

Suillus grevielli - LÄRKSOPP

Växer med lärk i skogar och hagar, även under fristående lärkar. Kan bilda ymniga bestånd och är vissa år nästan konstant under lärkträd. Täml.allmän, 22 fynd.

Suillus luteus - SMÖRSOPP

Växer med tall, mest i öppen terräng som i hagar, bryn, längs stigar och skogsvägar, allmän, 112 fynd.

Suillus variegatus - SANDSOPP

Växer i talldominerade skogar, ofta talrik i renlavsmattor eller lingonris, mycket allmän, 123 fynd, säkert underrepresenterad.

Tylopilus felleus - GALLSOPP

Växer nära tall i barrskog, ofta på mager mark, vissa år talrik, annars mest enstaka, allmän, 87 fynd.

Rapportörer: AKA = A. Karlsson, BHE = Bo Hernod, BKA=Bo Karlsson, DOL = Dan Olofsson, GLU=Göran Lundeberg, HGT = Hans-Göran Toresson, HRY = Hans Rydberg, IHO = Ingemar Holmåsén, KJA = Klas Jaederfeldt, LEK = Lars Ekqvist, LHJ = Lennart Hjortsberg, MJA = Maud Jaederfeldt, SJA = Stig Jacobsson, SJO = Sven Johnsson, SSK = Strängnäs Svampklubb, STÖ = Sam Törnqvist.

Citerad litteratur

Hansen, L. & Knudsen, H. 1992: Nordic Macromycetes, vol. II. Köpenhamn
Iseberg, R. & Jaederfeldt, K. 1994: Svampar i Botkyrka, Salems och Södertälje kommuner. Södertälje kommun. Trosa.
Nylén, B. 2000: Svampar i Norden och Europa. Natur och Kultur/LT.